

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

9. aprill 2018

Sisukord

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 123/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 123/02 Kohtuasi C-304/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. veebruari 2018. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division'i (Administrative Court) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, taotluse alusel, mille esitas: American Express Co. versus The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (Eelotsusetaotlus – Määrus (EL) 2015/751 – Kaardipõhiste maksetehingute vahendustasud – Artikli 1 lõige 5 – Kolme osapoolega maksekaardisüsteemi samastamine nelja osapoolega maksekaardisüsteemiga – Tingimused – Kolme osapoolega maksekaardisüsteemi poolt kaardipõhiste makseinstrumentide väljastamine „koos kaubamärgi kooskasutuse partneriga või agendi kaudu“ – Artikli 2 punkt 18 – Mõiste „kolme osapoolega maksekaardisüsteem“ – Kehtivus) 2

2018/C 123/03 Kohtuasi C-359/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. veebruari 2018. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlus – Belgia) – kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes: Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedretin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA (Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajad – Sotsiaalkindlustus – Kohaldatavad õigusaktid – Määrus (EMÜ) nr 1408/71 – Artikli 14 lõike 1 punkt a – Lähetatud töötajad – Määrus (EMÜ) nr 574/72 – Artikli 11 lõike 1 punkt a – Tõend E 101 – Tõendusjõud – Tõend, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult) 3

2018/C 123/04	Kohtuasi C-380/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 73 — Maksustatav väärtus — Artiklid 306 – 310 — Reisibüroode erikord — Maksukohustuslastele toimunud müügi välistamine selle korra kohaldamisalast — Maksustatava väärtuse kindlaksmääramine üldiselt teatava ajavahemiku suhtes — Vastuolu)	3
2018/C 123/05	Kohtuasi C-590/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2008/118/EÜ — Artikkel 7 — Aktsiisi üldine kord — Naftasaaduste tankimine, mida ei maksustata aktsiisiga — Kreeka ja kolmandate riikide piiril asuvad tanklad — Aktsiisi sissenõutavus — Aktsiisikauba „tarbimisse lubamise“ mõiste — „Aktsiisi peatamise korra alt väljumise“ mõiste)	4
2018/C 123/06	Kohtuasi C-643/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. veebruari 2018. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division’i (Administrative Court) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, taotluse alusel, mille esitas: American Express Co. <i>versus</i> The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury (Eelotsusetaotlus — Direktiiv (EL) 2015/2366 — Makseteenused siseturul — Artikli 35 lõige 1 — Tegevusloa saanud või registreeritud makseteenuse pakkujate maksesüsteemidele juurdepääsule esitatavad nõuded — Artikli 35 lõike 2 esimese lõigu punkt b — Nende nõuete kohaldamatus makseteenuste suhtes, mis koosnevad üksnes konsolideerimisgruppi kuuluvatest makseteenuse pakkujatest — Nende nõuete kohaldamine kolme osapoollega maksekaardisüsteemide suhtes, kes on sõlminud kaubamärgi kooskasutuse- või agendilepingud — Kehtivus)	5
2018/C 123/07	Kohtuasi C-144/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale Calabria eelotsusetaotlus – Itaalia) – Lloyd’s of London <i>versus</i> Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria (Eelotsusetaotlus — Riigihange — ETLT artiklid 49 ja 56 — Direktiiv 2004/18/EÜ — Hankemenetlusest kõrvaldamise põhjused — Kindlustusteenused — Lloyd’s of Londoni mitme ettevõtjate sündikaadi osalemine samas hankes — Asjaomase riigi Lloyd’s of Londoni üldesindaja poolt pakkumustele alla kirjutamine — Läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõte — Proportsionaalsus)	6
2018/C 123/08	Kohtuasi C-181/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transpordipoliitika — Määrus (EÜ) nr 1071/2009 — Autoveo-ettevõtja — Reisijateveo luba — Saamise tingimused — Artikli 3 lõiked 1 ja 2 — Artikli 5 punkt b — Vajalik sõidukite arv — Liikmesriigi õigusnormid — Rangemad saamise tingimused — Suurem sõidukite miinimumarv)	6
2018/C 123/09	Kohtuasi C-508/17 P: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH 19. augustil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 19. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-906/16: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH <i>versus</i> Euroopa Komisjon	7
2018/C 123/10	Kohtuasi C-703/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien (Austria) 15. detsembril 2017 – Adelheid Krah <i>versus</i> Universität Wien	7
2018/C 123/11	Kohtuasi C-713/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) 21. detsembril 2017 – Ahmad Shah Ayubi <i>versus</i> Bezirkshauptmannschaft Linz-Land	8
2018/C 123/12	Kohtuasi C-721/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 27. detsembril 2017 – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov <i>versus</i> Swiss Global Air Lines AG	8
2018/C 123/13	Kohtuasi C-4/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. jaanuaril 2018 – Michael Winterhoff kui DIREKTexpress Holding AG vara pankrotihaldur <i>versus</i> Finanzamt Ulm	9

2018/C 123/14	Kohtuasi C-5/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. jaanuaril 2018 – Jochen Eisenbeis kui Jurex GmbH vara pankrotihaldur <i>versus</i> Bundeszentralamt für Steuern	10
2018/C 123/15	Kohtuasi C-16/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 9. jaanuaril 2018 – Michael Dobersberger	10
2018/C 123/16	Kohtuasi C-17/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Mureş (Rumeenia) 9. jaanuaril 2018 – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Virgil Mailat, Delia Elena Mailat ja Apcom Select SA	11
2018/C 123/17	Kohtuasi C-22/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Darmstadt (Saksamaa) 11. jaanuaril 2018 – TopFit e. V., Daniele Biffi <i>versus</i> Deutscher Leichtathletikverband e.V.	12
2018/C 123/18	Kohtuasi C-31/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 17. jaanuaril 2018 – „Elektrozapredelenie Jug“ EAD <i>versus</i> Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)	12
2018/C 123/19	Kohtuasi C-122/18: 14. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Itaalia Vabariik	13

Üldkohus

2018/C 123/20	Kohtuasi T-731/15: Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsus – Klyuyev <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Nende isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmine nimekirja — Põhjendamiskohustus — Õiguslik alus — Faktiline alus — Ilmne hindamisviga — Kaitseõigused — Omandiõigus — Õigus mainele — Proportsionaalsus — Põhiõiguste kaitse, mis on samaväärne liidus tagatud kaitsega — Õigusvastasuse vastuväide)	15
2018/C 123/21	Kohtuasi T-118/16: Üldkohtu 20. veebruari 2018. aasta otsus – Deutsche Post <i>versus</i> EUIPO – bpost (BEPOST) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi BEPOST taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk ePost ja varasem siseriiklik sõnamärk POST — Registreerimata kaubamärk või kaubanduses kasutatav tähis POST — Suhteline keeldumispõhjus — Segijamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 4) — Maine kahjustamise ja lahjendamise puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)	16
2018/C 123/22	Kohtuasi T-445/16: Üldkohtu 23. veebruari 2018. aasta otsus – Schniga <i>versus</i> CPVO (Gala Schnico) (Taimesordid — Ühenduse sordikaitse taotlus taimesordile Gala Schnico — Registreerimiskatsed — Põhjendamiskohustus — Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 75 esimene lause — Ühtlikkus — Määruse nr 2100/94 artikkel 8 — Täiendavad registreerimiskatsed — Määruse nr 2100/94 artikli 57 lõige 3 — Võrdne kohtlemine — Faktide kontrollimine CPVO omal algatusel — Määruse nr 2100/94 artikkel 76)	17
2018/C 123/23	Kohtuasi T-727/16: Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsus – Repower <i>versus</i> EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (Euroopa Liidu kaubamärk — Apellatsioonikoja otsus, millega tühistatakse varasem otsus — Määruse (EL) nr 207/2009 artikkel 80 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 103) — Õiguse üldpõhimõte, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti kehtetuks tunnistada)	17

2018/C 123/24	Kohtuasi T-45/17: Üldkohtu 20. veebruari 2018. aasta otsus – Kwang Yang Motor <i>versus</i> EUIPO – Schmidt (CK1) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi CK1 taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk CK — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	18
2018/C 123/25	Kohtuasi T-179/17: Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsus – Laboratoire Nuxe <i>versus</i> EUIPO – Camille ja Tariot (NYouX) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi NY ouX taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk NUXE — Põhjendamiskohustus — Määruse (EU) nr 207/2009 artikli 75 esimene lause (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimene lause) — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade sarnasus — Tähiste sarnasus — Eristusvõime — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	19
2018/C 123/26	Kohtuasi T-210/17: Üldkohtu 22. veebruari 2018. aasta otsus – International Gaming Projects <i>versus</i> EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi TRIPLE TURBO taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk TURBO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	19
2018/C 123/27	Kohtuasi T-711/14: Üldkohtu 9. veebruari 2018. aasta määrus – Arcofin jt <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Riigibi — Abi, mida Belgia andis ARCO kontserni rahandusühistutele — Finantssektoris tegutsevate ühistute füüsilisest isikust partnerite osalusi kaitsev tagatisskeem — Otsus tunnistada abi siseturuga kokkusobimatuks — Valikuline eelis — Meede, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ja kahjustada liikmesriikide vahelist kaubandust — Meede, mis on mõeldud mõne liikmesriigi majanduses kõrvaldama tõsist häiret — Õiguspärane ootus — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	20
2018/C 123/28	Kohtuasi T-436/16: Üldkohtu 7. veebruari 2018. aasta määrus – AEIM ja Kazenas <i>versus</i> komisjon (Kahju hüvitamise nõue — Aegumine — Kahju kohta tõendite puudumine — Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)	21
2018/C 123/29	Kohtuasi T-919/16: Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta määrus – Collins <i>versus</i> parlament (Privileegid ja immunitetid — Euroopa Parlamendi liige — Otsus mitte kaitsta privileege ja immunitete — Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi — Ilmne pädevuse puudumine — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	21
2018/C 123/30	Kohtuasi T-786/16: 12. detsembril 2017 esitatud hagi – PV <i>versus</i> komisjon	22
2018/C 123/31	Kohtuasi T-47/18: 29. jaanuaril 2018 esitatud hagi – UZ <i>versus</i> parlament	24
2018/C 123/32	Kohtuasi T-54/18: 31. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Fashion Energy <i>versus</i> EUIPO – Retail Royalty (1 st AMERICAN)	25
2018/C 123/33	Kohtuasi T-62/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Aeris Invest <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	25
2018/C 123/34	Kohtuasi T-204/17: Üldkohtu 7. veebruari 2018. aasta määrus – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) <i>versus</i> komisjon	27

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2018/C 123/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 112, 26.3.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 104, 19.3.2018

ELT C 94, 12.3.2018

ELT C 83, 5.3.2018

ELT C 72, 26.2.2018

ELT C 63, 19.2.2018

ELT C 52, 12.2.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. veebruari 2018. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division'i (Administrative Court) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, taotluse alusel, mille esitas: American Express Co. versus The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Kohtuasi C-304/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) 2015/751 — Kaardipõhiste maksetehingute vahendustasud — Artikli 1 lõige 5 — Kolme osapoolega maksekaardisüsteemi samastamine nelja osapoolega maksekaardisüsteemiga — Tingimused — Kolme osapoolega maksekaardisüsteemi poolt kaardipõhiste makseinstrumentide väljastamine „koos kaubamärgi kooskasutuse partneriga või agendi kaudu“ — Artikli 2 punkt 18 — Mõiste „kolme osapoolega maksekaardisüsteem“ — Kehtivus)

(2018/C 123/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: The Queen, taotluse alusel, mille esitas American Express Co.

Vastustaja: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

menetluses osalesid: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määruse (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta artikli 1 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et ühelt poolt kaubamärgi kooskasutuse partneri või agendi ja teiselt poolt kolme osapoolega maksekaardisüsteemi vahelise lepingu raames ei ole nõutav, et see kooskasutuse partner või agent tegutseks väljastajana nimetatud määruse artikli 2 punkti 2 tähenduses, selleks et nimetatud süsteemi saaks käsitada niisugusena, et see annab kaardipõhiseid makseinstrumente välja koos kaubamärgi kooskasutuse partneriga või agendi kaudu, ja seega nelja osapoolega maksekaardisüsteemina viidatud sätetest esimese tähenduses.
2. Teise eelotsuse küsimuse analüüsimisel ei ilmnenu ühtegi määruse 2015/751 artikli 1 lõike 5 ja artikli 2 punkti 18 kehtivust mõjutavat asjaolu.

⁽¹⁾ ELT C 270, 25.7.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 6. veebruari 2018. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlus – Belgia) – kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes: Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

(Kohtuasi C-359/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Võõrtöötajad — Sotsiaalkindlustus — Kohaldatavad õigusaktid — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Lähetatud töötajad — Määrus (EMÜ) nr 574/72 — Artikli 11 lõike 1 punkt a — Tõend E 101 — Tõendusjõud — Tõend, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult)

(2018/C 123/03)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja menetluse pooled

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

menetluses osales: Openbaar Ministerie

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) määruse nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97, mida omakorda on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 631/2004) artikli 14 lõike 1 punkti a ja nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse nr 1408/71 rakendamise kord (muudetud ja ajakohastatud määrusega nr 118/97), artikli 11 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui selle liikmesriigi asutus, kuhu töötajad on lähetatud, on esitanud tõendid E 101 välja andnud asutusele taotluse need tõendid ümber hinnata ja tagasi võtta, arvestades tõendeid, mis koguti kohtumenetluses, mis võimaldas tuvastada, et tõendid E 101 on saadud pettuse teel või neid kasutatakse pettuslikult, ja kui need välja andnud asutus ei võta kohtumenetluses kogutud tõendeid tõendite E 101 väljaandmise põhjendatuse uuesti hindamisel arvesse, võib liikmesriigi kohus menetluses, mis on algatatud isikute suhtes, keda süüdistatakse pettusega saadud tõendeid omavate lähetatud töötajate kasutamises, need tõendid jätta arvesse võtmata, kui ta tuvastab kogutud tõendite alusel ja järgides kohtualustele isikutele jäävaid tagatisi, mis tulenevad õigusest õiglasele kohtumõistmisele, pettuse toimepanemise.

⁽¹⁾ ELT C 335, 12.9.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-380/16) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 73 — Maksustatav väärtus — Artiklid 306 – 310 — Reisibüroode erikord — Maksukohustuslastele toimunud müügi välistamine selle korra kohaldamisalast — Maksustatava väärtuse kindlaksmääramine üldiselt teatava ajavahemiku suhtes — Vastuolu)

(2018/C 123/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Owsiany-Hornung ja M. Wasmeier)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja R. Kanitz)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans ja B. Koopman)

Resolutsioon

1. Kuna Saksamaa Liitvabariik välistab reisibüroode erikorra hulgast reisikorraldusteenused maksukohustuslastele, kes kasutavad neid enda ettevõtte tarvis, ja lubab reisibüroodel, kuivõrd nimetatud erikord neile kohaldub, teha maksustatava väärtuse kindlaks teenuste gruppide ja iga maksustamisperioodi suhtes üldiselt, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklist 73 ning artiklitest 306–310 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 314, 29.8.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-590/16) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2008/118/EÜ — Artikkel 7 — Aktsiisi üldine kord — Naftasaaduste tankimine, mida ei maksustata aktsiisiga — Kreeka ja kolmandate riikide piiril asuvad tanklad — Aktsiisi sissenõutavus — Aktsiisikauba „tarbimisse lubamise“ mõiste — „Aktsiisi peatamise korra alt väljumise“ mõiste)

(2018/C 123/05)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Tomat ja A. Kyratsou)

Kostja: Kreeka Vabariik (esindajad: E.-M. Mamouna ja M. Tassopoulou)

Resolutsioon

1. Kuna Kreeka Vabariik võttis vastu ja on jätnud kehtima õigusnormid, mis lubavad müüa maksuvabalt naftasaadusi äriühingu Katastimata Aforologiton Eidon AE tanklates piiripunktides Kipoi Evrous (Kreeka), Kakavias (Kreeka) ja Evzonois (Kreeka), mis kõik asuvad aladel, mis piirnevad kolmandate riikidega, täpsemalt Türgi Vabariigiga, Albaania Vabariigiga ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga, siis on ta rikkunud nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ (mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ) artikli 7 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. veebruari 2018. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division'i (Administrative Court) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, taotluse alusel, mille esitas: American Express Co. versus The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Kohtuasi C-643/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv (EL) 2015/2366 — Makseteenused siseturul — Artikli 35 lõige 1 — Tegevusloa saanud või registreeritud makseteenuse pakujate maksesüsteemidele juurdepääsule esitatavad nõuded — Artikli 35 lõike 2 esimese lõigu punkt b — Nende nõuete kohaldamatus maksesüsteemide suhtes, mis koosnevad üksnes konsolideerimisgruppi kuuluvatest makseteenuse pakujatest — Nende nõuete kohaldamine kolme osapoolega maksekaardisüsteemide suhtes, kes on sõlminud kaubamärgi kooskasutuse- või agendilepingud — Kehtivus)

(2018/C 123/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: The Queen, taotluse alusel, mille esitas American Express Co.

Vastustaja: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

menetluses osalesid: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 35 lõike 2 esimese lõigu punkti b tuleb tõlgendada nii, et kolme osapoolega maksekaardisüsteem, mis on kaubamärgi kooskasutuse partneriga sõlminud kooskasutuse lepingu, ei jää selles sättes ette nähtud erandi kohaldamisalast välja ja seega ei kohaldata tema suhtes selle direktiivi artikli 35 lõikes 1 sätestatud nõudeid juhul, kui kaubamärgi kooskasutuse partner ei ole makseteenuse pakkuja ega osuta selles süsteemis makseteenuseid seoses kaubamärkide kooskasutamise kaudu pakutavate toodetega. Seevastu kolme osapoolega maksekaardisüsteem, mis tugineb makseteenuste osutamise eesmärgil agendile, jääb selle erandi kohaldamisalast välja ja seega kohaldatakse tema suhtes artikli 35 lõikes 1 sätestatud nõudeid.
2. Teise eelotsuse küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtki asjaolu, mis võiks mõjutada direktiivi 2015/2366 artikli 35 kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 78, 13.3.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale Calabria eelotsusetaotlus – Itaalia) – Lloyd’s of London versus Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

(Kohtuasi C-144/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihange — ELTL artiklid 49 ja 56 — Direktiiv 2004/18/EÜ — Hankemenetlustest kõrvaldamise põhjused — Kindlustusteenused — Lloyd’s of Londoni mitme ettevõtjate sündikaadi osalemine samas hankes — Asjaomase riigi Lloyd’s of Londoni üldesindaja poolt pakkumustele alla kirjutamine — Läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõte — Proportsionaalsus)

(2018/C 123/07)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lloyd’s of London

Kostja: Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

Resolutsioon

ELTL artiklitest 49 ja 56 tulenevaid läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, millele viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artiklis 2, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm nagu põhikohtasjas käsitletav, mis ei võimalda kõrvaldada kahte Lloyd’s of Londoni kuuluvat niinimetatud sündikaati samast kindlustusteenuste hankemenetlusest üksnes seetõttu, et mõlemale nende vastavale pakkumusele on alla kirjutatud Lloyd’s of Londoni üldesindaja selles liikmesriigis, kuid samas võimaldab nad kõrvaldada juhul, kui ümberlükkamatute tõendite alusel on tuvastatud, et nende pakkumused ei ole koostatud sõltumatult.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-181/17) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transpordipoliitika — Määrus (EÜ) nr 1071/2009 — Autoveo-ettevõtja — Reisijateveo luba — Saamise tingimused — Artikli 3 lõiked 1 ja 2 — Artikli 5 punkt b — Vajalik sõidukite arv — Liikmesriigi õigusnormid — Rangemad saamise tingimused — Suurem sõidukite miinimumarv)

(2018/C 123/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja J. Rius)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: V. Ester Casas)

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik nõuab ettevõtjatelt reisijateveo loa saamiseks, et neil oleks vähemalt kolm sõidukit, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis talle tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ, artikli 3 lõigetest 1 ja 2 ning artikli 5 punktist b.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

(¹) ELT C 195, 19.6.2017.

**CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH 19. augustil 2017 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kolmas koda) 19. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-906/16: CBA Spielapparate-
und Restaurantbetriebs GmbH versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (esindaja: advokaat A. Schuster)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Liidu Kohus (kümnes koda) jättis 8. veebruari 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja otsustas, et apellant kannab ise enda kohtukulud.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien (Austria) 15. detsembril 2017 – Adelheid
Krah versus Universität Wien**

(Kohtuasi C-703/17)

(2018/C 123/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Adelheid Krah

Kostja: Universität Wien

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus:

Kas liidu õigust, eelkõige ELTL artiklit 45, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (¹) artikli 7 lõiget 1 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 20 ja sellele järgnevat artiklit, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus õigusnorm, mille kohaselt võetakse Viini ülikooli õppejõudude koosseisu kuuluva õppejõu eelnevalt erialasel tööl töötatud ajast arvesse kokku ainult kolm või neli aastat, sõltumata sellest, kas tegemist on töötamise ajaga Viini ülikooli juures või teiste Austria või välismaa ülikoolide või sarnaste institutsioonide juures?

Teine küsimus:

Kas ELTL artikli 45 lõikes 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artikli 7 lõikes 1 sätestatud töötajate liikumisvabadusega on vastuolus tasustamissüsteem, mis ei näe ette eelnevalt erialasel tööl töötatud aja täielikku arvessevõtmist, kuid seob samas kõrgema töötasu töötamise kestusega ühe ja sama tööandja juures?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 141, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria)
21. detsembril 2017 – Ahmad Shah Ayubi versus Bezirkshauptmannschaft Linz-Land**

(Kohtuasi C-713/17)

(2018/C 123/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ahmad Shah Ayubi

Menetluses osaleb: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/95/EL ⁽¹⁾ artiklit 29, mis loob liikmesriigile kohustuse, et rahvusvahelise kaitse saajad saavad (sellise kaitse andnud liikmesriigis) vajalikku sotsiaalabi, nagu seda antakse kõnealuse liikmesriigi kodanikele, tuleb tõlgendada nii, et see vastab Euroopa Kohtu praktikas välja töötatud vahetu kohaldatavuse kriteeriumidele?
2. Kas direktiivi 2011/95/EL artiklit 29 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis annab üksnes alalise elamisloaga varjupaigaõiguse saajatele täies ulatuses sotsiaalabi vajaduspõhise miinimumkindlustuse kujul ja seega samas ulatuses nagu liikmesriigi kodanikele, kuid näeb siiski ette vajaduspõhise miinimumkindlustuse alusel makstavate sotsiaalhüvitiste vähendamise nendele varjupaigaõiguse saajatele, kellele on antud ainult tähtajaline elamisloa, ja võrdsustab nad seega sotsiaalabi suuruse osas täiendava kaitse saajatega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT L 337, 20.12.2011, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 27. detsembril 2017 –
Sebastian Vollmer, Vera Sagalov versus Swiss Global Air Lines AG**

(Kohtuasi C-721/17)

(2018/C 123/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Sebastien Vollmer, Vera Sagalov

Kostja: Swiss Global Air Lines AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas reisijal võib määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 7 kohane õigus hüvitisele olla ka siis, kui reisija jääb lennu vähem kui kolmetunnise hilinemisega saabumise tõttu maha jätkulennust, mille tagajärjel jõuab reisija lõppsihtkohta rohkem kui kolm tundi pärast kavandatud saabumisaega, kuid lende teostavad eri lennuettevõtjad?
2. Kas reisijal võib määruse nr 261/2004 artikli 7 kohane õigus hüvitisele olla ka siis, kui eri lennuettevõtjad on kontserniõiguse alusel seotud ettevõtjad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. jaanuaril 2018 – Michael Winterhoff kui DIREKTexpress Holding AG vara pankrotihaldur versus Finanzamt Ulm

(Kohtuasi C-4/18)

(2018/C 123/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Michael Winterhoff kui DIREKTexpress Holding AG vara pankrotihaldur

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Ulm

Eelotsuse küsimus

Kas ettevõtja, kelle tegevus on dokumentide ametlik kättetoimetamine vastavalt avaliku õiguse normidele, on 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 13 tähenduses „universaaltenuse osutaja“, kes osutab universaalset postiteenust või selle osi, ja kas kõnealune teenus on nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽²⁾, artikli 132 lõike 1 punkti a alusel maksuvaba?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71).

⁽²⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. jaanuaril 2018 – Jochen Eisenbeis
kui Jurex GmbH vara pankrotihaldur versus Bundeszentralamt für Steuern**

(Kohtuasi C-5/18)

(2018/C 123/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Jochen Eisenbeis kui Jurex GmbH vara pankrotihaldur

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Bundeszentralamt für Steuern

Eelotsuse küsimused

1. Kas dokumentide ametlik kättetoimetamine vastavalt avaliku õiguse normidele (menetlusseadustike ja haldusdokumentide kättetoimetamist reguleerivate seaduste sätted – postiseaduse (Postgesetz) § 33 lõige 1) on universaalteenus 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ⁽¹⁾ (postiteenuste direktiiv) artikli 3 lõike 4 tähenduses?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas ettevõtja, kelle tegevus on dokumentide ametlik kättetoimetamine vastavalt avaliku õiguse normidele, on 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ artikli 2 punkti 13 tähenduses „universaalteenuse osutaja“, kes osutab universaalset postiteenust või selle osi, ja kas kõnealune teenus on nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽²⁾, artikli 132 lõike 1 punkti a alusel maksuvaba?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT 1998, L 15, lk 14; ELT erivaljaanne 06/03, lk 71).

⁽²⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 9. jaanuaril 2018 – Michael
Dobersberger**

(Kohtuasi C-16/18)

(2018/C 123/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Michael Dobersberger

Menetluses osales: Magistrat der Stadt Wien

Eelotsuse küsimused

1. Kas 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ (edaspidi „direktiiv 96/71/EÜ“) ja eelkõige selle artikli 1 lõike 3 punkti a kohaldamisalasse kuulub ka selliste teenuste osutamine nagu reisijatele toidu ja joogi serveerimine, rongiteenindus või puhastusteenused, mida osutavad lähetavas liikmesriigis (Ungari) asuva teenuseosutaja töötajad, täites lepingut raudtee-ettevõtjaga, kelle asukoht on vastuvõtvas liikmesriigis (Austria), kui neid teenuseid osutatakse rahvusvahelistes rongides, mis sõidavad ka läbi vastuvõtva liikmesriigi?
2. Kas direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõike 3 punkt a hõlmab ka juhtumit, kus teenuseosutaja, kelle asukoht on lähetavas liikmesriigis, ei osuta esimeses küsimuses nimetatud teenuseid mitte selleks, et täita lepingut vastuvõtvas liikmesriigis asuva raudtee-ettevõtjaga, kellele kõnealuseid teenuseid lõppkokkuvõttes osutatakse (teenusesaaja), vaid selleks, et täita lepingut muu ettevõtjaga, kelle asukoht on vastuvõtvas liikmesriigis ja kes on omakorda sõlminud lepingu (alltöövõtuhel) raudtee-ettevõtjaga?
3. Kas direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõike 3 punkt a hõlmab ka juhtumit, kus teenuseosutaja, kelle asukoht on lähetavas liikmesriigis, ei rakenda esimeses küsimuses nimetatud teenuste osutamiseks mitte enda töötajaid, vaid muu ettevõtja töötajaid, kes anti talle rendile veel lähetavas liikmesriigis?
4. Olenemata vastustest esimesele kuni kolmandale küsimusele: kas liidu õigusega, eelkõige teenuste osutamise vabadusega (ELTL artiklid 56 ja 57) on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis kohustab ettevõtjaid, kes lähetavad töötajaid muu liikmesriigi territooriumile teenuste osutamiseks, tingimata järgima töötingimusi direktiivi 96/71/EÜ artikli 3 lõike 1 tähenduses ja täitma kaasnevaid kohustusi (nagu eelkõige kohustus teatada vastuvõtva liikmesriigi asutusele töötajate piiriülesest lähetamisest ja kohustus hoida kättesaadavana töötasuarestusega seotud dokumente ning dokumente kõnealuste töötajate kindlustamise kohta sotsiaalkindlustussüsteemis) ka neil juhtudel, kus (esiteks) kuuluvad piiriülesest lähetatud töötajad piiriülesest tegutseva raudtee-ettevõtja või sellise ettevõtja, kes osutab raudtee-ettevõtjale tüüpilisi teenuseid (reisijatele toidu ja joogi serveerimine; rongiteenindus) oma rongides, mis ületavad liikmesriikidevahelisi piire, rongipersonali hulka, ja kus (teiseks) ei põhine lähetamine üleüldse teenuste osutamise lepingul või igal juhul sellisel teenuste osutamise lepingul, mis on sõlmitud lähetava ettevõtja ja muus liikmesriigis tegutseva teenusesaaja vahel, kuna lähetava ettevõtja kohustus osutada teenust muus liikmesriigis asuvale teenusesaajale põhineb alltöövõtulepingutel (alltöövõtuhel), ja kus (kolmandaks) ei ole lähetatud töötajatel töösuhet lähetava ettevõtjaga, vaid nad on sõlminud töölepingu kolmanda ettevõtjaga, kes on andnud oma töötajad lähetavale ettevõtjale rendile veel lähetava ettevõtja asukohaliikmesriigis?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Mureş (Rumeenia) 9. jaanuaril 2018 – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Virgil Mailat, Delia Elena Mailat ja Apcom Select SA

(Kohtuasi C-17/18)

(2018/C 123/16)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Mureş

Põhikohtuasja pooled

Süüdistatavad: Virgil Mailat, Delia Elena Mailat ja Apcom Select SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellise lepingu sõlmimine, millega äriühing annab teisele äriühingule koos kõigi olemasolevate seadmete ja muu vallasvaraga rendile kinnisasja, kus ta eelnevalt pakkus üldsusele restoraniteenust, on direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikli 19 ja artikli 29 tähenduses ettevõtte üleandmine olukorras, kus rentnikust äriühing jätkab sama üldsusele restoraniteenuse pakkumist varem kasutatuga sama nime all?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas kirjeldatud tehing kujutab endast teenuste osutamist, mida saab lugeda kinnisasja rendile andmiseks käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti l tähenduses või kompleksseks teenuste osutamiseks, mida ei saa lugeda kinnisasja rendile andmiseks ja mis on õigusnormide alusel maksustatav?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Darmstadt (Saksamaa) 11. jaanuaril 2018 – TopFit e. V., Daniele Biffi versus Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Kohtuasi C-22/18)

(2018/C 123/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Darmstadt

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: TopFit e.V., Daniele Biffi

Kostja: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikleid 18, 21 ja 165 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi spordialaliidu kergejõustikueeskirjade säte, milles seatakse rahvuslikel meistrivõistlustel osalemise tingimuseks liikmesriigi kodakondsuse olemasolu, kujutab endast lubamatut diskrimineerimist.
2. Kas ELTL artikleid 18, 21 ja 165 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi spordialaliit diskrimineerib lubamatult amatöörsportlasi, kellel ei ole liikmesriigi kodakondsust, kui ta võimaldab neil küll rahvuslikel meistrivõistlustel osaleda, kuid lubab neil startida ainult „väljaspool arvestust“ või „tulemust hindamata“ ning ei luba osaleda finaaljooksudel ja finaalvõistlustel.
3. Kas ELTL artikleid 18, 21 ja 165 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi spordialaliit diskrimineerib lubamatult amatöörsportlasi, kellel ei ole liikmesriigi kodakondsust, kui ta jätab nad kõrvale rahvuslike tiitlite või asetuse andmisest.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 17. jaanuaril 2018 – „Elektrorazpredelenie Jug“ EAD versus Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Kohtuasi C-31/18)

(2018/C 123/18)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Elektrozpredelenie Jug“ EAD

Vastustaja: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 3 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et ainuke kriteerium jaotusvõrgu piiritlemiseks põhivõrgust ning elektrienergia „jaotamise“ piiritlemiseks elektrienergia „edastamisest“ on pinge ning hoolimata liikmesriikide tegevusvabadusest siduda võrgukasutajad ühte või teist liiki võrguga (põhivõrk või jaotusvõrk) ei ole liikmesriikidel lubatud võtta edastamise ja jaotamise piiritlemisel täiendava kriteeriumina arvesse seda, kes on asjaomase tegevuse korraldamiseks kasutatava vara omanik?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas elektrienergia tarbijaid, kes on ühendatud keskpingevõrguga, tuleb alati käsitada selle jaotusvõrguettevõtja tarbijatena, kellel on luba asjaomases piirkonnas tegutseda, ja seda olenemata sellest, millised on omandisuhted seoses paigaldistega, millega on kõnealuste tarbijate rajatised vahetult ühendatud, ning olenemata lepingutest, mis on tarbijatel sõlmitud vahetult põhivõrguettevõtjaga?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas direktiivi 2009/72/EÜ mõtte ja eesmärgi kohaselt on lubatud sellised liikmesriigi õigusnormid nagu energiaseaduse täiendavate sätete § 1 punkt 44 koosmõjus punktiga 20, mille kohaselt on „elektrienergia edastamine“ elektrienergia transport põhivõrgu kaudu ja „elektrienergia põhivõrk“ on elektriliinide ja -paigaldiste kogum, mis on ette nähtud elektrienergia edastamiseks, pinge muundamiseks kõrgepingelt keskpingele ja elektrienergia voogude ümberjaotamiseks? Kas samadel tingimustel on lubatud sellised liikmesriigi õigusnormid nagu energiaseaduse artikli 88 lõige 1: „Elektrienergiat jaotavad ja elektrienergia jaotusvõrke käitavad jaotusvõrguettevõtjad, kes on kõnealuste võrkude omanikud konkreetses piirkonnas ja kellele on antud luba elektrienergia jaotamiseks asjaomases piirkonnas“?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

14. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-122/18)

(2018/C 123/19)

Kohtumenethuse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja C. Zadra)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Itaalia Vabariik on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivist 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT L 48, lk 1) tulenevaid kohustusi, ning eriti kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artiklist 4, kuna ta on jätnud ja jätab siiaamaani tagamata, et riigiasutused ei viivitaks oma äritehingute eest tasumisega üle 30 või 60 kalendripäeva;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni valduses olevatest tõenditest, mis põhinevad Itaalia Vabariigi poolt kohtueelses menetluses esitatud andmetel, ilmneb, et hilinevad maksimisega võitlemist käsitleva direktiivi artiklis 4 ette nähtud maksetähtaegu on ületanud mitte ainult üksikud ametiasutused, vaid koguni teatavate ametiasutuste kategooriad ning mitte ainult üksikute äritehingute puhul, vaid maksetähtaegade puhul üldiselt: see tähendab kõigi nende ametiasutuste poolt tehtud äriühingute puhul ning mitte piiratud ajavahemiku jooksul, vaid alates 2014. aasta septembrist kuni käesoleva hagi esitamiseni. Komisjon leiab seega, et direktiivi artikli 4 jätkuv ja süsteemne rikkumine on tõendatud.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsus – Klyuyev versus nõukogu

(Kohtuasi T-731/15) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Nende isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise nimekirja — Põhjendamiskohustus — Õiguslik alus — Faktiline alus — Ilmne hindamisviga — Kaitseõigused — Omandiõigus — Õigus mainele — Proportsionaalsus — Põhiõiguste kaitse, mis on samaväärne liidus tagatud kaitsega — Õigusvastasuse vastuväide)

(2018/C 123/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ukraina) (esindajad: *solicitor* R. Gherson, *solicitor* T. Garner, B. Kennelly, QC ja *barrister* J. Pobjoy)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: Á. de Elera-San Miguel Hurtado ja J.-P. Hix)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada esiteks nõukogu 5. oktoobri 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/1781, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 259, lk 23), ja nõukogu 5. oktoobri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1777, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2015, L 259, lk 3); teiseks nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 76), ja nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 1); ning kolmandaks nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP), millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 34), ja nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 1), osas, milles hageja nimi jäeti nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ning nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, millega Sergiy Klyuyevi nimi jäeti nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.
2. Otsuse 2017/381 artikli 1 ja rakendusmääruse 2017/374 artikli 1 tagajärjed jäävad S. Klyuyevi suhtes kehtima kuni Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 esimeses lõigus ette nähtud vaidlustamise tähtaja möödumiseni või, kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, kuni apellatsioonkaebuse rahuldamata jätmiseni.

3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Hagi ja esimeses muutmisavalduses esitatud tühistamisnõuete osas jätta S. Klyuyevi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
5. Teises muutmisavalduses esitatud otsuse 2017/381 ja rakendusmääruse 2017/374 osalise tühistamise nõude osas jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja S. Klyuyevi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 68, 22.2.2016.

Üldkohtu 20. veebruari 2018. aasta otsus – Deutsche Post versus EUIPO – bpost (BEPOST)

(Kohtuasi T-118/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi BEPOST taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk ePost ja varasem siseriiklik sõnamärk POST — Registreerimata kaubamärk või kaubanduses kasutatav tähis POST — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 4) — Maine kahjustamise ja lahjendamise puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2018/C 123/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Deutsche Post AG (Bonn, Saksamaa) (esindajad: advokaadid K. Hamacher ja G. Müllejans)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: bpost NV (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Hubert ja K. Ongena, hiljem H. Dhondt ja J. Cassiman)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 18. jaanuari 2016. aasta otsuse (asi R 3107/2014-1) peale, mis käsitleb Deutsche Posti ja bpost'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Deutsche Post AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 165, 10.5.2016.

Üldkohtu 23. veebruari 2018. aasta otsus – Schniga versus CPVO (Gala Schnico)**(Kohtuasi T-445/16) ⁽¹⁾**

(Taimesordid — Ühenduse sordikaitse taotlus taimesordile Gala Schnico — Registreerimiskatsed — Põhjendamiskohustus — Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 75 esimene lause — Ühtlikkus — Määruse nr 2100/94 artikkel 8 — Täiendavad registreerimiskatsed — Määruse nr 2100/94 artikli 57 lõige 3 — Võrdne kohtlemine — Faktide kontrollimine CPVO omal algatusel — Määruse nr 2100/94 artikkel 76)

(2018/C 123/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Schniga GmbH (Bolzano, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Würtenberger ja R. Kunze)

Kostja: Ühenduse Sordiamet (CPVO) (esindajad: M. Ekvad, F. Mattina ja U. Braun-Mlodecka, keda abistasid advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Ese

Hagi CPVO apellatsiooninõukogu 22. aprilli 2016. aasta otsuse peale (asi A 005/2014), mis puudutab ühenduse sordikaitse taotlust taimesordile Gala Schnico.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Schniga GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 364, 3.10.2016.

Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsus – Repower versus EUIPO – repowermap.org (REPOWER)**(Kohtuasi T-727/16) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Apellatsioonikoja otsus, millega tühistatakse varasem otsus — Määruse (EL) nr 207/2009 artikkel 80 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 103) — Õiguse üldpõhimõte, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti kehtetuks tunnistada)

(2018/C 123/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Repower AG (Brusio, Šveits) (esindajad: advokaadid R. Kunz-Hallstein ja H. P. Kunz-Hallstein)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: repowermap.org (Bern, Šveits) (esindaja: advokaat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. augusti 2016. aasta otsuse (asi R 2311/2014-5 (REV)) peale, mis käsitleb repowermap.org ja Repoweri vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Repower AG ja repowermap.org kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 462, 12.12.2016.

**Üldkohtu 20. veebruari 2018. aasta otsus – Kwang Yang Motor versus EUIPO – Schmidt (CK1)
(Kohtuasi T-45/17) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi CK1 taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk CK — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 123/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Taiwan) (esindajad: advokaadid A. González Hähnlein ja A. Kleinheyer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Udo Schmidt (Reken, Saksamaa) (esindajad: advokaadid G. Rother ja J. Vogtmeier)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 2. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 2193/2015-2) peale, mis käsitleb U. Schmidt ja Kwang Yang Motori vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kwang Yang Motor Co., Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 78, 13.3.2017.

Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsus – Laboratoire Nuxe versus EUIPO – Camille ja Tariot (NYouX)

(Kohtuasi T-179/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi NY ouX taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk NUXE — Põhjendamiskohustus — Määruse (EU) nr 207/2009 artikli 75 esimene lause (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimene lause) — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade sarnasus — Tähiste sarnasus — Eristusvõime — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2018/C 123/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Laboratoire Nuxe (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid P. Wilhelm ja J. Roux)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral ja V. Ruzek)

Teised menetluspooled apellatsioonikojas: Élisabeth Camille (Alicante, Hispaania) ja Jean-Yves Tariot (Alicante)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 16. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 718/2016-5) peale, mis käsitleb Laboratoire Nuxe'i ning É. Camille' ja J.-Y. Tariot' vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 16. jaanuari 2017. aasta otsus (asi R 718/2016-5).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt

⁽¹⁾ ELT C 144, 8.5.2017.

Üldkohtu 22. veebruari 2018. aasta otsus – International Gaming Projects versus EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Kohtuasi T-210/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi TRIPLE TURBO taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk TURBO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 kõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2018/C 123/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (esindaja: advokaat M. Garayalde Niño)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat A. Canela Giménez)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 119/2016-4) peale, mis käsitleb Zitro IP ja International Gaming Projects'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 8. veebruari 2017. aasta otsus (asi R 119/2016-4).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja International Gaming Projects Ltd kohtukulud.
3. Jätta Zitro IP Sàrl-i kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

Üldkohtu 9. veebruari 2018. aasta määrus – Arcofin jt versus komisjon

(Kohtuasi T-711/14) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Riigiabi — Abi, mida Belgia andis ARCO kontserni rahandusühistutele — Finantssektoris tegutsevate ühistute füüsilisest isikust partnerite osalusi kaitsev tagatisskeem — Otsus tunnistada abi siseturuga kokkusobimatuks — Valikuline eelis — Meede, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ja kahjustada liikmesriikide vahelist kaubandust — Meede, mis on mõeldud mõne liikmesriigi majanduses kõrvaldama tõsist häiret — Õiguspärane ootus — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2018/C 123/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Arcofin SCRL (Brüssel, Belgia), Arcopar SCRL (Brüssel), Arcoplus (Brüssel) (esindajad: advokaadid R. Martens, A. Verlinden ja C. Maczkovics)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn ja B. Stromsky)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, milles palutakse tühistada hagi, milles palutakse tühistada komisjoni 3. juuli 2014. aasta otsus 2014/686/EL, mis käsitleb riigiabi SA.33927 (12/C) (ex 11/NN), mida on andnud Belgia Rahandusühistute füüsilisest isikust partnerite osalusi kaitsev tagatisskeem (ELT 2014, L 284, lk 53).

Resolutsioon

1. Jätta hagi osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Arcofin SCRLilt, Arcopar SCRLilt ja Arcoplusilt.

⁽¹⁾ ELT C 409, 17.11.2014.

Üldkohtu 7. veebruari 2018. aasta määrus – AEIM ja Kazenas versus komisjon**(Kohtuasi T-436/16) ⁽¹⁾****(Kahju hüvitamise nõue — Aegumine — Kahju kohta tõendite puudumine — Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)**

(2018/C 123/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Prantsusmaa) ja Philippe Kazenas (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat B. Wizel)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja S. Lejeune, hiljem S. Delaude)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejatele väidetavalt tekitati komisjoni ametniku korrupsiooni tõttu.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja L'Application électronique industrielle moderne'ilt (AEIM) ja Philippe Kazenas'lt.

⁽¹⁾ ELT C 371, 10.10.2016.

Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta määrus – Collins versus parlament**(Kohtuasi T-919/16) ⁽¹⁾****(Privileegid ja immunitetid — Euroopa Parlamendi liige — Otsus mitte kaitsta privileege ja immunitete — Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi — Ilmne pädevuse puudumine — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)**

(2018/C 123/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Jane Maria Collins (Hotham, Ühendkuningriik) (esindaja: solicitor I. Anderson)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Alonso de León ja M. Dean)

Ese

Esitaks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2016. aasta otsus mitte kaitsta hageja privileege ja immunitete, teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada talle sellega väidetavalt tekitatud kahju ning kolmandaks nõue, et Üldkohus teeks otsuse hageja immunitedi ja privileegide kaitsmise taotluse kohta.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Jane Maria Collinsi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.

(¹) ELT C 70, 6.3.2017.

12. detsembril 2017 esitatud hagi – PV versus komisjon**(Kohtuasi T-786/16)**

(2018/C 123/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PV (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt:

- tühistada vaidlustatud 31. mai 2016. aasta ja 5. juuli 2016. aasta otsused palgast tehtud kinnipidamiste kohta, mille hageja vaidlustas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebustega vastavalt 29. juulil 2016 (R/492/16) ja 30. juulil 2016 (R/493/16) – kaebused, mis jäeti mõlemad rahuldamata 28. novembril 2016;
- tühistada vaidlustatud 15. septembri 2016. aasta ja 11. juuli 2016. aasta otsused palgast tehtud kinnipidamiste kohta ja palga võrdsustamise kohta nulliga alates 2016. aasta juulist – otsused, mille peale hageja esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel 19. septembril 2016 kaebuse (R/496/16), mis jäeti rahuldamata 17. jaanuaril 2017;
- tühistada vaidlustatud 21. septembri 2016. aasta otsus, milles teavitati hagejat, et ta võlgneb komisjonile kokku 42 704,74 eurot – otsus, mis vaidlustati personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel 8. novembril 2016 kaebusega (R/556/16), mis jäeti rahuldamata 17. jaanuaril 2017;
- tühistada vaidlustatud 20. juuli 2017. aasta võlateade nr 32441709991 summas 42 704,74 eurot, millega nõuti vaidlustatud võla tasumist summas 42 704,74 eurot – võlateade, mis vaidlustati personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel 31. juulil 2017 kaebusega (R/346/17), mis jäeti rahuldamata 29. novembril 2017;
- tühistada tagasivõtmise otsus, mille langetas kolmepoolne ametisse nimetav asutus 26. juulil 2016, ja mille peale hageja esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse 3. oktoobril 2016 (R/510/16), mis jäeti rahuldamata 2. veebruaril 2017, ning tühistada distsiplinaarmenetlus CMS 13/087 tervikuna kõigis aspektides;
- mõista välja hüvitis kahju eest, mis tekkis psühholoogilise ahistamise tõttu tööhõive, eelarve ja suulise tõlke peadirektoraahtides ning töötervishoiuteenistuses, individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ametis ning personali peadirektoraahtis, kusjuures esimene ahistamisjuhtum toimus 2008. aasta oktoobris;

- tühistada kõik hageja 2014, 2015 ja 2016. aastate hindamisaruanded suulise tõlke peadirektoraadis toimunud ahistamise tõttu;

ning mõista ELTL artikli 340 alusel välja järgmine hüvitis:

- mõista hagejale vaidlustatud otsustega põhjustatud mittevahalise kahju hüvitamiseks välja 889 000 eurot ja varalise kahju hüvitamiseks 132 828,67 eurot, kõik kokku 1 021 828,67 eurot, millele lisandub viivis kuni summa täieliku tasumise päevani;

teise võimalusena, arvestades toimunud ahistamist ja „esitatud valeväiteid“ ja seda, et niisuguseid rikkumisi ei või liidu õiguskorra raames lubada:

- tühistada kõik palgast kinnipidamise nõuded ajavahemikul 2015. aasta märtsist 2016. aasta juulini, st 12 otsust, mis on dateeritud vastavalt: 9/2/2015, 30/3/2015, 5/5/2015, 24/6/2015, 1/10/2015, 12/11/2015, 15/1/2016, 22/4/2016, 31/5/2016, 5/7/2016, 15/9/2016 ja 11/7/2016, ning kõik otsused millega hageja tühistamismõisted rahuldamata jäeti, st järgmised otsused: R/1110/14 (11/3/2015), R/225/15 (3/7/2015), R/292/15 (23/7/2015), R/376/15 (18/8/2015), R/419/15 (25/9/2015), R/496/15 (23/10/2015), R/787/15 ja R/788/16 ning R/71/16 (21/3/2016), R/282/16 (12/9/2016);
- tühistada kõik otsused, millega jäeti rahuldamata hageja kaebused hindamismenetluste peale, st järgmised otsused: R/1100/14 (12/3/2015), R/313/15 (11/8/2015), R/676/15 (13/10/2015), R/127/16 ja R/128/16 (7/6/2016 ja R/342/16 (21/9/2016);
- tühistada kõik personalieeskirjade artikli 24 kohaste abitaotluste tagasilükkamised vastavalt 23. oktoobril 2014, 20. jaanuaril 2015, 20. märtsil 2015, 30. juulil 2015 (taotlus D/322/15), 15. märtsil 2016 (taotlus D/776/15) ja 18 mail 2016.
- tühistada kõik Dr. [X] antud „arstlikud arvamused“ põhjuseta puudumiste kohta 16. ja 18. juulil 2018, 8. augustil 2014, 4. septembril 2014, 4. detsembril 2014, 4. veebruaril 2015, 13. aprillil 2015, 4. juunil 2015, 11. augustil 2015, 14. oktoobril 2015, 4. detsembril 2015, 5. veebruaril 2016, 22. märtsil 2016, 18. aprillil 2016, 3. juunil 2016, 30. juunil 2016 ja 25. juulil 2016;
- tühistada Dr. [X] 27. juunil 2014 ja Dr. [Y] 10. oktoobril 2014 antud „arstlikud arvamused“, millega saadeti hageja tema ahistajate juurde tagasi;
- tühistada otsus, millega jäeti 14. juulil 2016 rahuldamata 22. märtsi 2016. aasta kaebus R/182/16, mis puudutas 16. ja 17. märtsi põhjuseta puudumist tema elukohast;
- tühistada kõik kirjad, mis on dateeritud vastavalt 10. märtsil 2015, 11. mail 2015, 10. juunil 2015, 11. augustil 2015, 13. novembril 2015, 9. detsembril 2015, 18. juulil 2016 ning samuti 21. juuni 2016. aasta kiri ja 21. septembri 2016. aasta kiri, millega anti elteavet võlateatise kohta;

ja igal juhul:

- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et rikuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 1, 3, 4 ja artikli 31 lõiget 1 ning Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 1e punkti 2 ja artiklit 12a, mis keelab psühholoogilise ahistamise.
2. Teine väide, et rikuti personalieeskirjade artikleid 21a, 22b ja 23, mis keelavad õigusvastaste tegude toimepaneku.
3. Kolmas väide, et rikuti hoolitsemis- ja abistamisühimõtet, rikkudes sellega personalieeskirjade artiklit 24.

4. Neljas väide, et rikuti personalieeskirjade artiklit 59 ja tõlgendati vääralt personalieeskirjade artiklit 60.
5. Viies väide, et rikuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 41 ja 48, mis käsitlevad vastavalt erapooletut kohtlemist, õigust olla ära kuulatud ja kaitseõigusi; samuti väide, et rikuti personalieeskirjade IX lisa artiklit 3, mis käsitleb õigust olla ametisse nimetava asutuse poolt ära kuulatud enne distsiplinaarkomisjoni ette saatmist, arvestades kohtupraktikat, mis tugineb kohtuotsusel *Kerstens vs. komisjon* (kohtuotsus, 14.2.2017, *Kerstens vs. komisjon*, T-270/16 P, ei avaldata, EU:T:2017:74).

Hageja palub veel, et talle mõistetak ELTL artikli 340 alusel hüvitisena mittevarelise kahju eest välja 889 000 eurot ja varalise kahju eest 132 828,67 eurot.

29. jaanuaril 2018 esitatud hagi – UZ versus parlament

(Kohtuasi T-47/18)

(2018/C 123/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: UZ (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- teha otsus, millega:
- tühistatakse Euroopa Parlamendi peasekretäri 27. veebruari 2017. aasta otsus määrata hagejale distsiplinaarkaristus, millega hageja viiakse alates 1. märtsist 2017 palgaastme AD 13 palgajärgust 3 palgaastme AD 12 palgajärku, ja nullida palgaastmel AD 13 kogutud teenetepunktid;
- tühistatakse otsus, millega jäeti hageja abitaotlus rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ning Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) IX lisa, kuna ametisse nimetav asutus ei kuulunud hagejat ära ei IX lisa artikli 3 alusel otsuse tegemiseks ega enne personalieeskirjade artikli 24 alusel esitatud hageja abitaotluse rahuldamata jätmist.
2. Teine väide, et on rikutud personalieeskirjade IX lisa artikleid 9, 10 ja 16, kuna vaidlustatud distsiplinaarotsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet ja sellega määratakse hagejale üldine karistus, mida ei ole personalieeskirjade IX lisa ette nähtud, nimelt madalamale palgaastmele viimine, teenetepunktide tühistamine ja juhtimisülesannetest kõrvale jätmise.
3. Kolmas väide, et distsiplinaarnõukogu tegevus oli õigusvastane, kuna mitte üksnes ei olnud õigusvastane distsiplinaarnõukogu poole pöördumine, ilma et hagejat oleks ära kuulatud, vaid distsiplinaarnõukogu rikkus menetluse käigus ka kaitseõigusi.

4. Neljas väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 24, kuna ametisse nimetav asutus ei kuulunud enne hageja abitaotluse rahuldamata jätmist hagejat ära.

31. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Fashion Energy versus EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Kohtuasi T-54/18)

(2018/C 123/32)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fashion Energy Srl (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid T. Müller, F. Togo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi 1st AMERICAN taotlus – registreerimistaotlus nr 8 622 078

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 15. novembri 2017. aasta otsus asjas R 693/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- peatada Üldkohtu kodukorra artikli 69 lõike d alusel menetlus kuni vastulauses osutatud ELi kaubamärgi nr 005066113 osalise tühistamise kohta lõpliku ja siduva otsuse tegemiseni;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt.

Väited

- *Audi alteram partem*-põhimõtte rikkumine;
- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Aeris Invest versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-62/18)

(2018/C 123/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megias ja A. Lois Perreau de Pinninck)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomisjoni 28. novembri 2017. aasta otsus asjas 43/2017, ning 6. septembri 2017. aasta kinnitav otsus SRB/CM01/ARES(2017)4898090; ja
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt otsus SRB/ES/2017/01 üldsuse õiguse kohta Ühtse Kriisilahendusnõukogu dokumentidega tutvuda (dokumentidega tutvumise otsus) rikub määruse nr 806/2014 artiklit 90 ja määruse nr 1049/2001 artiklit 4, kuna esiteks reguleeritakse selles *ultra vires* õigust dokumentidega tutvuda, ja teiseks luuakse erandeid õigusele dokumentidega tutvuda, mis ei ole sätestatud määruses nr 1049/2001. Kuna seega on apellatsioonikomisjoni otsuse õiguslik alus ERTL artikli 277 alusel kohaldamatu, tuleb see otsus tühistada.
2. Teine väide, mille kohaselt apellatsioonikomisjoni otsus rikub ERTL artiklit 296, kuna selles viidatakse üksnes ebamääraselt ja üldiselt sellele, et 2016. aasta kava, kriisilahendusotsuse ja hindamisaruande tervikuna avalikustamine rikuvad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a ja artikli 4 lõiget 2.
3. Kolmas väide, mille kohaselt apellatsioonikomisjoni otsus rikub Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 15, põhiõiguste harta artiklit 42 ja määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 1, kuna: i) krediitiasutuste kriisilahenduse poliitika ei ole kehtiv erand, et piirata põhiõigust dokumentidega tutvuda; ii) määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a tingimused ei ole täidetud; ja iii) kõnealuste huvide hindamine näitab vajadust lubada taotletud dokumentidega tutvuda.
4. Neljas väide, mille kohaselt apellatsioonikomisjoni otsus rikub Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 15, põhiõiguste harta artiklit 42 ja määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, kuna kriisilahendusotsusega, 2016. aasta kavaga ja hindamisaruandega tervikuna tutvumise võimaldamine i) ei kahjusta füüsiliste ja juriidiliste isikute ärihuve, ja ii) igal juhul viib kõnealuste huvide kaalumise dokumentidega tutvumise toetamiseni.
5. Viies väide, mille kohaselt apellatsioonikomisjoni otsus rikub ERTL artiklit 15 ja määruse nr 806/2014 artiklit 88, kuna ei lubata tutvuda teabega, mis ei ole kaitstud ametisaladusega, kuna i) määruse nr 806/2014 artikli 88 ja ERTL artikli 339 alusel ei esine konfidentsiaalsuse eeldust, ja ii) isegi kui selline konfidentsiaalsuse eeldus eksisteeriks, ei oleks see kohaldatav, kuna taotletud dokumente soovitakse kasutada kohtumenetluse raames.
6. Kuues väide, mille kohaselt apellatsioonikomisjoni otsuses on võimu kuritarvitatud, kuna hagejal ei lubata terviklikult tutvuda 2016. aasta kavaga põhjendusel, et see „on täielikult hõlmatud [dokumentidega tutvumise otsuse] artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandas taandes, artikli 4 lõike 1 punktis c ja artikli 4 lõikes 2 kehtestatud eranditega“, ehkki tegelikult esinevad mõistlikud kaused tõendid selle kohta, et nimetatud keeldumise eesmärk on üksnes varjata nimetatud plaani vigu, lünki ja puudujääke.

Üldkohtu 7. veebruari 2018. aasta määrus – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) versus komisjon**(Kohtuasi T-204/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 123/34)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET